

мовне реагування на свіжі воєнні ситуації є надзвичайно важливим кроком у розвитку української мови та нації. Кожне нове слово – це відображення виграної битви, смак тріумфу, іронія та дотепність хоробрих сучасників, а також надзвичайне бажання перемогти. Слово має силу! Борімося і переможемо!

Список використаних джерел

1. 10 неологізмів, які породила війна росії проти України. URL: <https://osvitoria.media/experience/10-neologizmiv-yaki-porodyla-vijna-rosiyi-protu-ukrayiny/> (дата звернення: 16.03.2023).
2. Беккер О. Рашизм як прояв тваринності проти людства і людяності. URL: <https://armyinform.com.ua/2022/03/09/rashyzm-yak-proyav-tvarynnosti-protu-lyudstva-i-lyudyanosti/> (дата звернення: 20.04.2023).
3. Бойко О. Абетка повномасштабної війни: які слова ввійшли вжиток і чому. URL: <https://chytomo.com/abetka-povnomasshtabnoi-vijny-iaki-slova-vvijshly-v-uzhytok-i-chomu/> (дата звернення: 17.04.2023).
4. Горох. Словник тлумачення. URL: <https://goroh.pp.ua/Тлумачення/> (дата звернення: 17.04.2023).
5. «Заукраїнити». Нове слово в Urban Dictionary та його значення. *Нова Доба*. URL: <https://novadoba.com.ua/380696-zaukrayinyty-nove-slovo-v-urban-dictionary-ta-jogo-znachennya.html> (дата звернення 23.03.2023).
6. Коновалюк Е. «Добрий ранок» під дулом автомата: як росіяни кошмарять легендарну Чорнобаївку. *Українська правда життя*. URL: <https://life.pravda.com.ua/society/2022/06/21/249184/> (дата звернення: 23.03.2023).
7. Кремінь Т. Новітні сленгізми-неологізми – мовне віддзеркалення війни. *Укрінформ*. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3490258-novitni-slengizmineologizmi-movne-viddzerkalenna-vijni.html> (дата звернення: 20.04.2023).
8. Левкова А. Слова війни: письменниця про мову воєнного часу. *The Ukrainians*: веб-сайт. URL: <https://theukrainians.org/slova-vijny/> (дата звернення: 20.04.2023).

Володимир Арен'єв

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ

Сучасний освітній простір характеризується новою парадигмою освіти. На мою думку, вона заснована на індивідуалізації і диференціації освіти, варіативності та альтернативності освітніх систем, прогностичності та адаптованості до змінних умов соціально-економічного середовища,

інтересах та здібностях тих, хто навчається. Відповідно до даної парадигми освіта повинна сприяти розвитку людини у процесі розвиваючого способу життя, будуватись на діагностиці розвитку особистості, перейти до виховання культури людської гідності. Світові стандарти в галузі професійної освіти «передбачають підготовку висококваліфікованих спеціалістів, здатних інтегрувати теоретичні знання і практичні уміння в цілісну систему, володіти новими технологіями тощо. Розвиток освіти багато в чому визначає стан майбутнього суспільства, культури та особистості. Освіта формує людину, озброює її знаннями, виховує громадянські якості, вміння думати й працювати, спілкуватись і відпочивати, жити суспільним чином і водночас бути індивідуально неповторною особистістю» [3].

Сучасність формує нові вимоги до освітнього середовища, змісту та організації занять. Інтерактивні технології дозволяють зробити освітній процес більш цікавим, базуючись на активній взаємодії та особистісному прояві викладачів та студентів. Це дозволяє «змістити акцент із засвоєння інформації на розвиток способів мислення і діяльності здобувачів освіти. З іншого боку, інтеракція є актуальним способом освітньої і виховної діяльності педагогічного працівника» [3]. В умовах сучасної системи освіти головне завдання викладача не лише дати студентові фундаментальні знання, а також забезпечити для нього всі необхідні умови, які б сприяли його самоосвіті. Провідною ідеєю сучасного навчання є «самовдосконалення, самореалізація творчої особистості, за яких кожен здобувач освіти відчуває свою успішність та інтелектуальну спроможність, формує інтелектуальний потенціал; сприяння розвитку природних задатків, їхніх моральних якостей; налаштування на подальшу активну, творчо усвідомлену самодіяльність, що відповідає їхнім духовним потребам, задовольняє їхні прагнення до самореалізації і прояву особистісних якостей» [4].

Виконання такого завдання можливе лише за суб'єкт-суб'єктної моделі навчання, у якій провідне значення має застосування інтерактивних методів навчання. Таке навчання дає можливість викладачу раціонально використовувати час заняття, водночас дозволяє студенту проявити себе, у тому числі під час самостійної роботи. Тому використання на заняттях сучасних освітніх технологій, зокрема технологій інтерактивного навчання, може зробити заняття більш змістовним, а викладачу дозволяє легко залучати студентів до освітнього процесу.

Інтерактивні технології набули широкого застосування у формуванні «професійних умінь студентів закладів професійно-технічної освіти. Використання інтерактивних технологій у навчальному процесі зумовлено з одного боку, необхідністю підготувати здобувача вищої освіти до його майбутнього робочого місця, а з іншого – необхідністю більш ефективної

передачі знань, що має на меті підвищення рівня якості компетентності та компетенції майбутнього працівника» [1, с. 30].

Стан освіти суттєво впливає як на інтегративні процеси світового буття, так і соціальні трансформації в окремій державі. Система освіти в значній мірі визначає не тільки якісні характеристики культури того чи іншого суспільства, але й вміщує «у згорнутому вигляді» стратегії кардинальних перетворень життєдіяльності. Тому не викликають подиву значні капіталовкладення розвинутих країн в «невиробничу» сферу.

Використання інтерактивних технологій в навчальному процесі сприятиме не лише вдосконаленню процесу фахової освіти, але й кращому засвоєнню теоретичного програмового матеріалу. Інформаційна діяльність повинна мати не лише прикладний характер, а й мати дидактичне значення.

Таким чином, на сучасному етапі інформатизації суспільства, все більшого поширення в різноманітних сферах життя набувають інформаційні технології.

Тому однією із задач сучасної освіти є підготовка фахівця, який вільно орієнтується у світовому інформаційному просторі, який має знання та навички щодо пошуку, обробки та зберігання інформації, використовуючи сучасні комп'ютерні технології. Цей напрямок вважається перспективним, адже в цілому освіта характеризується як велика система, якісне функціонування якої неможливе без використання сучасних інтерактивних технологій та мережі Інтернет в цілому, для зберігання, опрацювання, передавання, подання інформації.

Список використаних джерел

1. Войцещук Л. Є. Інтерактивне навчання – сучасне навчання. *Вісник Запорізького національного університету*. Вип. 3. 2011. С. 12–32.
2. Гуревич Р. С., Кадемія М. Ю. Інформаційно-телекомунікаційні технології в навчальному процесі та наукових дослідженнях: навч. посіб. для студентів педагогічних ВНЗ і слухачів інститутів післядипломної педагогічної освіти. Вінниця: Планер, 2005. 366 с.
3. Єрмоленко А. Б. «Інтерактивні технології навчання». URL: <https://lib.iitta.gov.ua/> (дата звернення: 24.03.2023).
4. Петрушак О. М. Використання мультимедійної презентації як засобу осучаснення освітнього процесу закладів професійної освіти. *Психолого-педагогічні аспекти навчання дорослих у системі неперервної освіти: матеріали VII Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (Біла Церква, 16 грудня 2021 р.)*. Біла Церква, 2017. С. 100–102.